RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 94.671 van 10 april 2001
in de zaak A. 96.022/X-10.027.

In zake : de n.v. TERMAAS,
gevestigd te 3630 MAASMECHELEN,
Dr. Haubenlaan 3

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat W. MULS,
kantoor houdende te 1050 BRUSSEL,
Gachardstraat 63.

tussenkomende partij :

de gemeente MAASMECHELEN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J. BOUCKAERT,
kantoor houdende te 1060 BRUSSEL,
Henri Wafelaertsstraat 47-51, bus 1.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. TERMAAS op 25 september 2000 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 23 juni 2000 van de Vlaamse minister van Binnenlandse Zaken, Ambtenarenzaken en Sport waarbij wordt beslist dat de verwerving van de percelen gelegen te Eisden, zoals aangegeven op de bijgevoegde onteigeningsplans, waartoe de gemeenteraad van Maasmechelen met het oog op de aanleg van een ontsluitingsweg van de mijnterreinen van Eisden naar de E39 heeft beslist op 6 juli 1999, tot nut van het algemeen wordt erkend, dat de inbezitname van de onroerende goederen, voorkomend op bijgaande plans in gele kleur aangegeven, volstrekt noodzakelijk is, en het gemeentebestuur van Maasmechelen ertoe wordt gemachtigd om, ter verwezenlijking van bedoelde werken, tot onteigening

over te gaan bij toepassing van de wet van 26 juli 1962, en de rechtspleging bij dringende omstandigheden, bedoeld bij artikel 5 van deze wet, op deze onteigening mag worden toegepast;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 12 februari 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 28 maart 2001;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat B. VAN DORPE die, loco Advocaat L. PANIS verschijnt voor de verzoekende partij, van Advocaat W. MULS, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat E. VAN DE WALLE die, loco Advocaat J. BOUCKAERT verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de gemeente Maasmechelen met een verzoekschrift van 22 december 2000 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat er grond is om het verzoek in te willigen;

Overwegende dat verzoekster verklaart eigenaar te zijn van de percelen grond gelegen te Maasmechelen, kadastraal bekend 1e afdeling, sectie B, nrs. 977 d-a e.a.; dat de gemeenteraad van Maasmechelen in zitting van 5 januari 1999 heeft beslist de rooilijn- en onteigeningsplannen ontsluitingsweg mijnterrein Eisden opgesteld door het studiebureau Gedas in principe te aanvaarden en aan het onderzoek voorzien bij de artikelen 3 tot 6 van de wet van 27 mei 1870 houdende vereenvoudiging van de administratieve formaliteiten betreffende de onteigening van algemene nutte, te onderwerpen, evenals de toelating te vragen, rekening houdend met de noodzaak tot vlugge inbezitneming van het goed, tot het inroepen van de bepalingen van de rechtspleging inzake hoogdringendheid in verband met de onteigening voor openbaar nut; dat tijdens het openbaar onderzoek meerdere bezwaarschriften worden ingediend, waaronder één door verzoekster; dat zij hierin laat gelden wat volgt :

> "Wij ontvingen uw aangetekend bericht van onderzoek in verband met bovenvermelde onteigening in goede orde.
> Gelieve echter te noteren dat wij hiermede niet akkoord kunnen gaan, aangezien op deze manier de inplanting van het motel in gevaar komt.
> Bovendien hebben wij reeds grond afgestaan.";

dat de gemeenteraad van Maasmechelen in zitting van 6 juli 1999 het bezwaar van verzoekster heeft verworpen als volgt :

> "- de grond eigendom van NV TERMAAS heeft als bestemming industriegrond en is als zodanig bereikbaar via het industrieterrein Oude Bunders;
> - op deze locatie heeft de NV TERMAAS nog geen enkele vergunning bekomen om een hotel op te richten. De toekomstige ontsluiting van een mogelijk hotel is mogelijk via het industrieterrein. Een ontsluiting voor de rotonde kan door de NV TERMAAS onderzocht worden."

en heeft beslist het rooilijn- en onteigeningsplan ontsluitingsweg mijnterrein Eisden definitief te

aanvaarden met uitzondering van de percelen eigendom van het Vlaamse Gewest, over te gaan tot de onteigening wegens openbaar nut van de percelen zoals vermeld op de hoger genoemde rooilijn- en onteigeningsplannen, en de toelating te vragen, rekening houdende met de noodzaak tot de vlugge inbezitneming van de goederen, tot het inroepen van de bepalingen van de rechtspleging inzake hoogdringendheid in verband met de onteigening voor algemeen nut; dat de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport op 23 juni 2000 het bestreden besluit heeft genomen; dat een afschrift van dit besluit bij een op 26 juli 2000 ter post aangetekend schrijven aan verzoekster ter kennis wordt gebracht;

Overwegende dat de verwerende partij en de tussenkomende partij opwerpen dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen excepties uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die excepties zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de tweede door voornoemd artikel 17, § 2, gestelde voorwaarde betreft, de verzoekende partij laat gelden wat volgt :

"Dat verzoekster aldus eigenaar is van percelen welke voorwerp zullen uitmaken van de kwestieuze onteigening.

Dat deze percelen werd(en) gekocht uit handen van de gemeente Maasmechelen welke nu bovendien de onteigeningsplannen heeft gerealiseerd.

Dat verzoekster de aankoop en de bijhorende investering heeft gerealiseerd met het oog op het creëren van aan industrie complementaire activiteiten, dit eigen aan de bestemming van de betreffende percelen.

Dat buiten de kosten van aankoop reeds diverse studie- en researchkosten werden gemaakt.

Dat cynisch genoeg de plaatselijke overheid destijds de gronden verkocht en enkele jaren later een spoedprocedure tot onteigening wenst.

Dat, van zodra de onteingeningsprocedure wordt aangevat cliënte de percelen definitief dreigt te verliezen en de mogelijkheid tot realisatie van het beoogde alsmede het ten gelde maken van de daartoe gemaakte kosten en investeringen, tijd en inspanningen definitief uitgesloten is";

Overwegende dat de verzoekende partij betoogt dat zij haar eigendom zal verliezen waardoor een bepaalde investering niet meer zal kunnen worden gerealiseerd, en dat de daarvoor gemaakte kosten, investeringen, tijd en inspanningen niet meer te gelde zullen kunnen worden gemaakt;

Overwegende, wat de dreiging van het verlies van haar eigendomsrecht betreft, dat de verzoekende partij pas uit haar eigendom zal worden ontzet als de vrederechter de onteigening zal hebben toegestaan; dat de vrederechter die onteigening slechts kan uitspreken en de provisionele vergoeding slechts kan bepalen nadat hij het bestreden machtigingsbesluit zowel op zijn interne als op zijn externe wettigheid heeft getoetst; dat het Arbitragehof in zijn arrest nr. 51/95 van 22 juni 1995 en in zijn eerdere arresten waarnaar het in dat arrest verwijst, de wettigheidscontrole van de burgerlijke rechter evenwaardig heeft bevonden met de controle die de Raad van State kan doen; dat de verzoekende partij de wettigheidsbezwaren welke zij thans aanvoert, nog zal kunnen doen gelden voor de

vrederechter, dat deze er uitspraak over zal moeten doen en dat, indien zij gegrond worden bevonden, het risico van het verlies van verzoeksters eigendom alsnog afgewend zal kunnen worden; dat, zonder te moeten nagaan of de dreiging van het verlies van de betrokken eigendom een ernstig nadeel betekent voor de verzoekende partij, deze alleszins geen moeilijk te herstellen karakter heeft in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat bovendien het nadeel zoals door verzoekster uiteengezet een louter financieel nadeel is en als zodanig in beginsel niet moeilijk te herstellen; dat verzoekster geen gegevens bijbrengt waaruit zou kunnen blijken dat dit terzake wel het geval zou zijn; dat verzoeksters uiteenzetting geen afdoende gegevens bevat waaruit blijkt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de gemeente Maasmechelen in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tien april tweeduizendeen, door :

de H. J. BOVIN, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A. TRUYENS, griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. TRUYENS. **J. BOVIN.**